

גיליון 452 יום ה' 15 במאי 2008

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

ועדת האיתור-נסרדישי מנהל קבוע // ארכה להגשת דו"חות עמותות.

האמנם אין להעביר הפסדים לשנים הבאות אם ניתן לקזזם בשנה מסוימת?

מ"ה - אי הכרה במכירת מוניטין // **שבח** - תיקון שומה לפי סעיף 85 לחוק מיסוי מקרקעין.

השלום זיכה - המחוזי הרשיע.

5% תוספת במגזר הציבורי // ערעור-הוצאות טיפול בילדים // פיקטיביות ב-55 מליון?! // סימולטור לשכירים // (עוד) כתב אישום נגד רוי"ח.

מאמר

פסיקה

פסיקה פלילית

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

ועדת האיתור-נסרדישי מנהל קבוע

גם בתקופתו של ג'קי מצא. מיד לאחר התפוצצות פרשת רשות המסים, בה נחשד מצא, מונה נסרדישי כממלא מקומו של יוסי בכר, שסיים לכהן כמנכ"ל האוצר. בכר שימש בתפקיד שלושה חודשים, עד תחילת אפריל 2007, ואז מונה נסרדישי לממלא מקום.

◆ **אנו מאחלים למר נסרדישי מזל טוב על קבלת מינוי הקבע. אנו משתתפים בשמחתך. אין לנו ספק כי השמחה הינה של רבים מאד. חזק ואמץ.**

◆ ביום 12.5.08 המליצה ועדת האיתור למנהל רשות המסים לבחור במנהל בפועל של רשות המסים, **יהודה נסרדישי**, למנהל הקבוע של הרשות. נסרדישי משמש כמנהל בפועל של רשות המסים מאז אפריל 2007, לאחר עזיבתו של **יוסי בכר** ששימש כממלא-מקום מנהל הרשות במשך 3 חודשים. יהודה נסרדישי (63), החל את דרכו במס הכנסה לפני 40 שנה במחלקת הגבייה בנתניה. לאחר מכן מילא כ-20 תפקידים במס הכנסה. האחרונים בהם הם: מנהל פקיד שומה למפעלים גדולים (פשמ"ג); בתקופת מינויו של **איתן רוב** כמנהל רשות המסים, מונה נסרדישי כמשנה שלו, והוא נשאר בתפקיד

ארכה להגשת דו"חות עמותות

2009, להגיש דו"חות כספיים ומילוליים (יחד עם המסמכים הנלווים הכוללים פרוטוקול אסיפה כללית והמלצות ועדת הביקורת) עד לתאריך 28.9.2008. כפי שעולה מההודעה, ארכה זו תקפה רק באשר להגשת דו"חות כספיים ומילוליים המתייחסים לשנת 2007.

◆ עפ"י ההודעה, באשר לעמותות שאינן מבקשות אישור ניהול תקין, ניתנה ארכה להגשת הדו"חות הכספיים והמילוליים המתייחסים לשנת 2007 עד לתאריך 31.12.2008.

◆ בהתאם לסעיפים 36(ד) ו-37 לחוק העמותות, תש"ם - 1980, אשר נכנסו לתוקף במסגרת תיקון מס' 10 לחוק מיום 21.6.2007, על עמותה להגיש דו"חות כספיים ומילוליים לא יאוחר מיום 30 ביוני בשנה שלאחר תום תקופת הדו"ח.

◆ בהתאם לסעיף 36(ד) הנ"ל, קיימת סמכות לרשם העמותות להאריך את המועד להגשת הדו"ח הכספי והמילולי. עפ"י הודעת רשם העמותות, לצורך התארגנות העמותות לעמידה בדרישה החדשה של החוק, ניתנה **ארכה לכל העמותות**, המבקשות אישור ניהול תקין לשנת

האמנם אין להעביר הפסדים לשנים הבאות אם ניתן לקזזם בשנה מסויימת? מאת : גיל רוזנשטוק, רו"ח (משפטן)

שיף הנזפרץ ושות' רואי חשבון

כל אימת שניתן לפרש במספר אופנים הוראת חוק מגבילה, יש להעדיף את הפירוש המצמצם את ההגבלה האמורה, כך שהפגיעה בזכות הקניין של הנישום תהיה מינימלית, וישולם מס אמת.

◆ יפס הם דבריו של פרופ' גליקסברג, כפי שצוטטו בפסק דינו של כב' השופט אלטוביה, בעניין שקלרש (עמ"ה 1222/02): "ההגבלות הקיימות בדין הישראלי על קיזוז הפסדים מחייבות למקס את נקודת האיזון בין השיקולים הרבים האמורים באופן שיש לאמץ 'עמדת על' רחבה, שלפיה כאשר אנו ניצבים בפני חוסר בהירות בדבר היקף תחולת דיני קיזוז יש לבכר, בדרך כלל, גישה המביאה להרחבת התחולה האמורה על פני גישה המביאה לצמצומה".

אחרית דבר

◆ נשוב לידידנו הנישום בעל חנות המכולת. ההפסדים מהעסק בשנה הראשונה ניתנים לקיזוז כנגד ההכנסה בשנה השניה. אולם, לאור נקודות הזיכוי הרבות להן זכאי הנישום, טוב יעשה אם יבחר שלא לקזז את הפסדי השנה הראשונה כנגד הכנסתו בשנה השניה, ובמקומם ינצל את נקודות הזיכוי ולא ישלם מס כלל. הכנסות השנה השלישית כפופות למגבלה האמורה בסעיף 28(ב), ולא ניתן לקזז כנגדן את הפסדי השנה הראשונה. לעומתה, השנה הרביעית משוחררת מהמגבלה הקבועה בסעיף, העוסקת "בשנה שלאחריה" בלבד, ולפיכך, לטעמי, רשאי הנישום לקזז את הפסדי השנה הראשונה מהכנסות השנה הרביעית. אם מסיבה מסויימת יבחר הנישום שלא לקזז את הפסדי השנה הראשונה מהכנסות השנה הרביעית, כגון בשל עליה צפויה בשעורי המס השולי (או מס חברות) בשנים הבאות, או מכל סיבה אחרת, הרי שהשנה החמישית תהיה חסומה מקיזוז, השנה השישית ברת-קיזוז וחוזר חלילה.

◆ יוער, כי ההגבלה האמורה בסעיף 28(ב): "ובלבד שאם ניתן לקזז את ההפסד באחת השנים, לא יותר לקזוז בשנה שלאחריה", נאמרה בעניין קיזוז הפסד עיסקי מועבר. מאידך, הגבלה דומה נעדרת מסעיף 92(ב) לפקודה, העוסק בקיזוז הפסד הון מועבר. האם ניתן להסיק מחוסר הסימטריה, כי ההחלטה האם לקזז הפסד הון מועבר כנגד רווח הון, או לשומרו לרווחי הון בשנים הבאות – נתונה לבחירתו של הנישום?

◆ לסיכום, אני סבור, כי לשון החוק רואה עין בעין את תכליתו, ונישום רשאי לבחור שלא לקזז הפסד מועבר כנגד רווחיו בשנה מסוימת. משעשה כן, האפשרות לנצל את ההפסד המועבר מוקפאת למשך שנה אחת, ולאחריה שוב ניתן – לשונית ותכליתית – ליהנות מהזכות הבסיסית לקזז את הפסדי העבר מההכנסות השוטפות.

◆ כללי קיזוז הפסדים בפקודת מס הכנסה ידועים במורכבותם ואי ביסוסם על המהות הכלכלית. טלו לדוגמה חייל משוחרר, הפותח חנות מכולת. בשנה הראשונה לעסקו נצברים הפסדים. בשנה השניה המכולת רווחית, בדיוק בגובה ההפסדים שנצברו בשנה הראשונה. העסק צפוי להניב רווחים נאים בשנה השלישית והרביעית.

◆ עוד נניח, כי החייל המשוחרר בעל המכולת מתגורר ביישוב ספר ותומך בילד נטול יכולת, בנוסף להיותו תושב. סך כל נקודות הזיכוי העומדות לרשותו מאפסות את סכום המס שעליו לשלם לפקיד השומה בשנת הפעילות השניה, מבלי לנצל את ההפסד המועבר מהשנה הראשונה. האם עליו לקזז את ההפסד המועבר מהשנה הראשונה כנגד הכנסתו החייבת בשנה השניה? או אולי רשאי הוא לנצל את נקודות הזיכוי בשנה השניה, ולשמור את ההפסד המועבר לשנים הבאות?

העברת הפסדים לשנים הבאות - לשון הפקודה

◆ סעיף 28(ב) מאפשר להעביר הפסד שלא קוזז בשנה מסויימת "לשנים הבאות בזו אחר זו..." ובלבד שאם ניתן לקזז את ההפסד באחת השנים, לא יותר לקזוז בשנה שלאחריה" (ההדגשות אינן במקור). במקרה שניתן לקזז את ההפסד בשנה מסויימת, הפקודה שוללת את התרת הקיזוז בשנה שלאחריה בלבד. אולם, לטעמי, בשנים שאחרי 'השנה שלאחריה', אין כל מניעה לקזז את ההפסד.

◆ כאשר מתכוון המחוקק לנקוט בלשון רבים, הוא יודע לעשות את מלאכתו נאמנה. כך, בסעיף 181 נקבע, כי ניתן להעביר עודף מקדמות בשל הוצאות עודפות "לשנים הבאות". סעיף 8(ג)(3) מאפשר בתנאים מסויימים לפרוס פיצויי פיטורין "לשנים הבאות". סעיף 22 עוסק בפחת שלא נוכה בשנה מסויימת, וקובע כי "יראו את הסכום שלא נוכה כהפסד הניתן לקיזוז בשנים הבאות".

◆ יתרה מכך, גם בסעיף 28(ב) בו עסקינו, בחר המחוקק במילים אלו: "יועבר סכום ההפסד שלא קוזז לשנים הבאות בזו אחר זו". ההפסד עובר משנה לשנה ללא הגבלת זמן. ההגבלה היחידה העולה מלשון הפקודה היא שאם ניתן לקזז את ההפסד בשנה מסויימת, לא יותר הקיזוז בשנה שלאחריה. בשנה שלאחריה - ולא בשנים שלאחריה.

העברת הפסדים לשנים הבאות - פרשנות תכליתית

◆ כידוע, המגבלות והתנאים המונעים קיזוז חופשי של הפסדים, עומדים בסתירה לעקרון ההתעשרות, המצוי בבסיסה של תורת המס. לכן, אני סבור כי יש לפרש את המגבלות הקבועות בסעיף 28 לפקודה על דרך הצמצום.

אי הכרה במכירת מוניטין עמ"ה 1098/05 ד"ר צור אפרים נ' פקיד

שומה כפר סבא

ששולמו, כפי שהוזנו למחשבו של המשיב, מלמד, כי המשיב יחס את התשלומים גם על חשבון שומה עצמית והדברים מתלכדים עם הסברו של פקיד השומה.

◆ על כן, במחלוקת בין עדות המערער ועדות המשיב, קבע כב' השופט, כי הסברו של פקיד השומה יותר מאשר מסתבר יותר מגרסת המערער.

◆ באשר לקיומו של מוניטין - המערער לא הביא כל ראיה לקיומו של מוניטין בעסקו, לא הונחה כל תשתית ראייתית בקשר לכך, למשל קיום מאגר לקוחות ומכירתו, עדויות בדבר שמו הטוב ואיכות השרות, וכד'. המערער לא הביא כל ראיה, ללא במהלך ההליך השומתי ולא בפני ביהמ"ש בקשר עם מכירת חוג לקוחות, מרשם לקוחות, קיומה של תניית אי תחרות, מכירת העסק כעסק חי כשהוא מושך ידיו מהעסק וכיוצא באילו מאפיינים אשר עשויים להצביע על מכירת מוניטין, וזאת מבלי להביע דעה באשר למשקל של כל מאפיין שכזה או הצורך בהוכחת קיום של כולם או חלק מהם. העדר כל ראיה בקשר עם קיומו של מוניטין בולט שבעתים שעה שמדובר בהעברה לכאורה של המוניטין בינו לבין חברה בשליטתו, בלא שחל כל שינוי של ממש בפעילות הקליניקה. יתרה מכך, ככל שהמערער טוען לקיום מוניטין היה עליו להציג מוניטין שאינו מוניטין האחוז בתכונותיו האישיות, המוניטין האישי אשר מטבע הדברים אינו ניתן להעברה.

◆ מכל האמור בפסיקה קודמת, ניתן ללמוד מהם, המבחנים שיש לבחון והראיות שיש להציג על מנת שניתן יהיה לטעון למכירת מוניטין. דבר שלעתידי יכול למנוע חיכוכים וויכוחים מיותרים עם רשויות המס באשר למכירת או אי מכירת מוניטין.

◆ המסקנה היא כי עסקת מכירת מוניטין אין כאן. משיכה כספית מעם החברה לידי המערער, יש. ספק אם כלל ניתן לזהות מהו הנכס שנמכר אשר בתמורה למכירתו שילמה החברה למערער שני מליון ₪. המערער אישר כי קיבל בדיעבד יעוץ כי המהלך שנקט בו, היה שגוי. הלכה היא כי ברגיל משהציג נישום עסקה באופן מסוים, כבול הוא למצג זה ובמקרה דנן למכירה במשור ההון.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום: 06.5.08.

ב"כ המערער: עו"ד בורובסקי ועו"ד שמלה.

ב"כ המשיב: עו"ד מ. סלומנוביץ.

◆ המערער, רופא שיניים ובעלים של מרפאת שיניים בכפר סבא. במקביל לעבודתו כשכיר במסגרת בית חולים אסף הרופא, המערער פעל עד לשנת 1999, כעצמאי. הכנסותיו מפעילותו במרפאת השיניים נכללו בדו"חות האישיים. בשנת 1999 הוקמה חברת ד"ר צור אפרים כירורגיה פה ולסת (להלן - "החברה"). המערער הוא בעל המניות העיקרי בחברה. בשנת 1999 החליט המערער להיות שכיר והעביר את כל פעילותו לחברה. נחתם הסכם בין המערער לבין החברה ביום 1.1.99 (להלן - "ההסכם"), על פיו מכר המערער נכסים שבמרפאת השיניים ומוניטין בסך 2 מליון ₪. בדו"ח לשנת המס 1999, אשר הוגש למשיב ב-1.11.2000, דיווח המערער על מכירת המוניטין הנ"ל. המשיב לא קיבל את טענת המערער, כי מדובר במכירת מוניטין והמערער חויב במס רווח הון כקבוע בסעיף 88 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] תשכ"א-1961 (להלן - "הפקודה"), בשיעור מס מלא של 50%. במועד הרלבנטי שיעור המס למעשה שהיה מחויב בו המערער, לו היה המשיב מקבל את עמדתו בדבר מכירת המוניטין, היה של כ-10%, כך בשל הגדרת "סכום אינפלציוני" שבסעיף 88 לפקודה. המערער חלק על קביעת המשיב. על כך נסוב הערעור.

◆ המערער טען, כי הגיע להסכם עם המשיב בדבר שנת המס נשואת הערעור בשאלת המוניטין. המערער טען, כי מפגישה שנעשתה עם פקיד השומה הוא יצא בהבנה שפריסת התשלומים על החוב שהגיע אליה כוללת גם א הטיפול השומתי והסכמה בדבר ההכרה של המשיב במוניטין.

◆ מנגד המשיב טען, כי ההסכם שנערך אצל פקיד השומה היה הסכם גביה ולא הסכם שומה.

בית המשפט המחוזי תל אביב, כב' השופט אלטוביה מגן:

◆ באשר לטענת המערער, כי חשב שהפגישה שלו אצל פקיד השומה הייתה הסדר שומה, מייחס כב' השופט אחריות על מיצגיו של המערער באומרו, כי יש לזכור כי באותו מעמד נכחו עימו מיצגיו. אילו וודאי וודאי אמונים על ההבדל שבין הסדר תשלומים לבין הסדר שומה, להבדל המצוין במכתב הזימון בין שנות מס שבשלב ההשגה ובין שנות מס שהדיון שנקבע בהן הוא בשלב ראשון של ההליך השומתי, קרי לאחר הגשת דו"ח ולצורך בעיגון הסדר מס באופן מפורש ובכתב. לא התקבל הסבר מניח את הדעת להעדר דרישה מעם המייצג להסדר בכתב. תדפיס תשלומים

תיקון שומה לפי סעיף 85 לחוק מיסוי מקרקעין
וע' 008043/07 יצחק שטרן נ' מנהל מיסוי
מקרקעין חיפה

בהחלטתו בהשגה הראשונה שינה המשיב את עמדתו וקיבל את השווי המוצהר בסך 565,800 ₪, משמע, שוכנע המשיב שהתמורה המוצהרת בעד הדירה נקבעה בתום לב ומבלי שהושפעה מקיום יחסים מיוחדים בין המוכר לקונה, וכי המשיב טעה בקובעו בשלב הראשוני, כי לא שוכנע שהתקיימו התנאים לאימוץ התמורה המוצהרת והחליפה בשווי השוק לפי אומדנו. שינוי זה משליך גם על גובה המס המצריך שינוי. סעיף 85 לחוק מתיר למנהל לתקן שומה סופית תוך 4 שנים מיום שנעשתה בכל אחד מהמקרים הבאים:

1. נתגלו עובדות חדשות העשויות לבדן או ביחד עם החומר שבידי המנהל, בעת עשיית השומה, לחייב המס או לשנות את הסכום המס. 2. המוכר מסר הצהרה בלתי נכונה שהיה בה כדי לשנות את סכום המס או למנוע תשלום מס. 3. נתגלתה טעות בשומה". קבלת השווי המוצהר על ידי המשיב בהחלטתו בהשגה היא בבחינת גילוי עובדה חדשה העשויה לשנות את סכום המס. אין חולק, כי שווי המכירה של הדירה רלוונטי ומהווה נתון חשוב בשומת מס השבח. שווי המכירה המוצהר היה בפני המשיב עת ששקל בקביעת השומה הסופית והוא לא קיבל שווי זה בקביעת השומה הסופית, אלא שם את שווי המכירה בסכום משמעותי גבוה לפי הערכתו. לא ניתן הסבר לשינוי בעמדת המשיב שבאה לידי ביטוי בהחלטתו בהשגה. הוועדה קבעה, כי הוכח שיש מקום לתיקון השומה בהסתמך על החלופה הראשונה שבסעיף 85 לחוק. המונח "טעות" בחלופה השלישית בסעיף 85 הורחב וחל לא רק על טעות סופר או טעות בחשוב המס, אלא גם על טעות משפטית וטעות בשקול הדעת. השינוי באומדן שווי המכירה ניתן לכאורה שהמשיב טעה בשומה בכך שלא התבסס מלכתחילה על שווי המכירה המוצהר. יש להניח שאילו בשומה הראשונה היה המשיב מתבסס על שווי המכירה המוצהר של הדירה, שקיבל בהחלטה בהשגה, שיעור המס היה נמוך משמעותית ומקובל על העורר שויתר תחילה על הפטור בהניחו שמס השבח שיושת עליו יהא נמוך.

התוצאה

♦ הערר התקבל. הפטור ממס יומר בחיוב במס שבח בשיעור שייקבע בתיקון השומה. המשיב חויב בהוצאות ושכר טרחת עו"ד.

ניתן ביום 3.4.08

ב"כ העורר: עו"ד יוני כהן.

ב"כ המשיב: פרקליטות מחוז חיפה.

♦ העורר מכר דירת מגורים מזכה (להלן: "הדירה") העורר נמנע מלבקש פטור ממס שבח, בהניחו כי במכירת הדירה גלום מס נמוך, לאחר ניכוי ההוצאות שהוציא לפיתוח ולבניית הדירה, שמכירה זו לא תמנע ממנו לקבל פטור במכירת דירה אחרת שהמס לגביה עשוי להיות גבוה יותר. העורר לא ערך שומה עצמית על פי סעיף 73(א)(2) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה) תשכ"ג-1963 (להלן: "החוק") הכוללת חישוב מפורט של שומת המס. בהצהרה שהגיש העורר למשיב פירט, כי הדירה נמכרה במחיר של 565,800 ₪. המשיב לא קיבל את השווי המוצהר והגדילו לסך 707,250 ₪. המשיב קבע לפי אומדנו את שיעור מס השבח החל על העורר. העורר הגיש השגה על שומת המס וביקש פטור בגין המכירה. העורר המציא מסמכים והמשיב תיקן את השומה, העניק לעורר את הפטור וקיבל את השווי המוצהר על הדירה בסך 565,800 ₪. סעיף 49(ב1) לחוק קובע, כי פטור במכירת דירה מזכה יחול כאשר "**המוכר לא מכר בארבע השנים שקדמו למכירה האמורה דירת מגורים אחרת בפטור ממס**". בחלוף 4 שנים פחות שבוע ימים מיום מכירת הדירה, מכר העורר דירה נוספת שהייתה בבעלותו. מאחר וטרם חלפו ארבע שנים לא היה זכאי לפטור ממס שבח, והמשיב אכן דחה את בקשתו לפטור. העורר הגיש בקשה, בהסתמך על סעיף 85 לחוק, להתיר לו לתקן את השומה שקבע המשיב במכירת הדירה באופן שתותר לו המרת הפטור שהוענק לו בחיוב במס שבח ששיעורו ייקבע בהתחשב בשווי המכירה המוצהר בניכוי השקעותיו בפיתוח ובניית הדירה. המשיב דחה בקשה זו וכן את ההשגה שהגיש העורר בגינה.

ועדת ערר (חיפה) – כב' הנשיא (בדימוס) מ. סלוצקי; חברי הוועדה: ג. יחזקאלי-גולן - רו"ח; ש. פסטנברג – רו"ח:

♦ הוועדה קבעה, כי משלא הוגש ערר לוועדת הערר על החלטת המשיב בהשגה הראשונה, יש לראותה כהחלטה סופית שכמוה כמעשה בית דין ואין מקום לעוררם מחדש בדרך שאינה קבועה בחוק (ראה ע"א 367/85 מדינת ישראל נ' קיטאן פס"ד מ"א(נד) ע" 398 בע" 401). דרך כזו נקבעה בסעיף 85 לחוק, שהוא יוצא דופן, ומאפשרת למשיב או למי ששילם את המס לפתוח שומה ולתקנה בתוך ארבע שנים מיום שנעשתה. המשיב קבע את שיעור מס השבח שחל על העורר על פי אומדנו.

חריגים, המחייבים התערבות בקביעות העובדתיות של בית משפט קמא, באשר הן אינן מתיישבות, במרבית הזמן, עם הראיות הברורות שהיו לנגד עיניו. מדובר בקביעות שהן, בראש ובראשונה, קביעות שבהגיון, אותן ביקש בית משפט קמא להשתית על הראיות שהוצגו לפניו, ולדעתו נתפס לכמה וכמה טעויות אגב כך. זהו בהחלט מקרה בו ניתן לומר, שקביעות בית המשפט הינן "מוטעות ובלתי סבירות", כמאמר בית המשפט העליון בע"פ 395/06 **מיכאל חליסטוב נ' מדינת ישראל** (לא פורסם).

◆ כמו כן קבע הוא, כי אין לקבל את קביעות של בית משפט קמא, שהעדיף את עדויותיהם של המשיבים ושל קבלני המשנה בבית המשפט, לאחר שקבע כי החוזים שהוצגו לבית משפט קמא אינם אלא חוזים מזויפים ולאחר שקבע, כי קבלני המשנה לא סיפקו למשיבים עובדים וכי המשיבים הם-הם המעסיקים הבלעדיים של הפועלים אשר נטען, כי הועברו להיות פועלי קבלני המשנה, ולפיכך קבע, כי בין המשיבים לקבלני המשנה לא נחתמה עסקה לאספקת פועלים כפי שנטען.

משכך ולנוכח ההלכה הפסוקה, לפיה עוסק המסתמך על חשבונית מס שאיננה משקפת עסקה אמיתית, לצורך ניכוי תשומות, הנו בעל כוונה להתחמק מתשלום, הרי שיש לראות במשיבים בעלי כוונה להתחמק מתשלום מס.

◆ היסוד העובדתי של העבירה הוכח על ידי המערער - המשיבים ניכרו מס תשומות באמצעות חשבוניות שלא שיקפו עסקה אמיתית בינם ובין מוגד ואוריגון. כאמור, הצליחה המערערת להראות, כי המשיבים הם שהעסיקו את הפועלים לכל דבר ועניין והחשבוניות שניפקו לה מוגד ואוריגון, בגין העסקת עובדים, היו חשבוניות כוזבות.

לעניין היסוד הנפשי המיוחד הנדרש בעבירה המיוחסת למשיבים - ביצוע המעשים מתוך מטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, גם כאן הוכחה הכוונה המיוחדת בעניינים של המשיבים. המשיבים עשו שימוש בחשבוניות פיקטיביות, שלא שיקפו עסקה אמיתית, לצורך ניכוי מס תשומות, ובכך הקטינו, שלא כדין, את סכום המס שהיו צריכים להעביר רשויות מע"מ.

התוצאה: בית המשפט קיבל את הערעור, הרשיע את המשיבים והחזיר את התיק לבית משפט קמא על מנת שייתן גזר דין.

ניתן ביום: 12.5.08

ב"כ המערער: עו"ד מ. כספי

ב"כ המשיבים: עו"ד נ. אברהמי ועו"ד א. איתם.

השלום זיכה המחוזי הרשיע
ע"פ 071854/07 מד"י נ' י.א.מ שרותי
אבטחה, אחזקה וניקיון ואח'

◆ רקע עובדתי ופסק דינו של בית משפט קמא (כב' השופט דן מור):

משיבה מס' 1 ומשיבה מס' 2 הן חברות המספקות שירותי ניקיון ותחזוקה לגופים שונים. משיבים מס' 3 ו- 4 הם בעלי המניות והמנהלים הפעילים של משיבות מס' 1 ו- 2.

נגד המשיבים הוגש כתב אישום, בו שני אישומים בגין עבירות על סעיפים שונים בחוק מע"מ שנעברו לכאורה על ידי המשיבים.

על פי כתב האישום, עברו המשיבים על האיסור המופיע בחוק מע"מ, לנכות שכרם של עובדים כתשומות בדיווח החודשי וזאת על ידי הצגת מצג כוזב, לפיו קיבלו שירותי אספקת כוח אדם מקבלני משנה (להלן: "מוגד" ו/או "אוריגון") וניכרו את מס התשומות על פי חשבוניות מס שהוצאו להם על ידי ספקי משנה אלה.

בפועל, כך מכתב האישום, לא היו לאותם ספקי משנה עובדים משלהם ולכן גם לא סיפקו למשיבים עובדים.

על פי כתב האישום, בנכותם את מס התשומות כאמור, ניהלו המשיבים פנקסי חשבונות כוזבים, ניכרו תשומות שלא כדין והשתמשו במרמה, עורמה ותחבולה על מנת להתחמק מתשלום מס ערך מוסף המוטל עליהם.

בית משפט קמא אימץ את גרסת המשיבים, זיכה אותם מן האשמות שיוחסו להם בכתב האישום וכך קבע:

"הנני מזכה את הנאשמים מכל אשמה. אין ענייננו בזיכוי אך מחמת הספק, אלא שלטעמי, אין במעשי הנאשמים כל עבירה. התפיסה כאילו ניתן להתעלם מהאישיות המשפטית הנפרדת של מוגד ואוריגון, חברות המספקות כוח אדם וכאילו מדובר היה בעסקה סיבובית של מסירת שיק, קבלת חשבונית והשבת המזומן לידי י.א.מ - חסרת כל בסיס".

בית המשפט המחוזי בת"א (כב' ההרכב ברלינר, ברוך והמר) קבע:

◆ השאלות העומדות להכרעה בערעור נגעו בשני מישורים:

המישור העובדתי - הקשור רובו ככולו למהימנותם של המשיבים, מהימנות העדים, הפערים שנמצאו בין ההודעות שנמסרו על ידם בחקירתם ובין עדויותיהם בבית המשפט וכשירותם של החוזים והמסמכים שהוגשו בבית המשפט. המישור המשפטי - העוסק בשאלת קיומה של עבירת הוצאת חשבוניות מס פיקטיביות.

◆ לאחר שבית המשפט המחוזי בחן את טענות המערער, טענות המשיבה והראיות בתיק, דעתו הייתה, כי מקרה זה בא בגדר אותם

5% תוספת במגזר הציבורי

עפ"י הודעת משרד האוצר, הממונה על השכר, אלי כהן ויו"ר ההסתדרות, עופר עיני, חתמו על הסכם שכר חדש, במסגרתו תינתן תוספת שכר בשיעור של 5% לעובדי המגזר הציבורי. ההסכם נחתם על בסיס סיכום העקרונות שהושג בין שר האוצר ליו"ר ההסתדרות ביום ה-26.7.07, במסגרתו התחייבה ההסתדרות על שמירת שקט תעשייתי עד ליום ה-31.12.09. מההודעה עולה, כי על-פי ההסכם תינתן לעובדים תוספת שכר בעלות של 5% עפ"י הפריסה הבאה: 1.5% החל מינואר 2008, 1.5% נוספים החל מדצמבר 2008 ו-2% נוספים המשלימים ל-5%, החל מדצמבר 2009. בחודשים הקרובים ינהל כל איגוד מקצועי מו"מ מול הממונה על השכר באוצר על הסכם שיקבע את חלוקת התוספת בין העובדים באיגוד. התוספת תשולם עם חתימת ההסכם של כל איגוד ואיגוד. כפי שעולה מההודעה, הוחלט כי התשלום הראשון, בגין התקופה שבין ינואר עד נובמבר 2008, יינתן כמענק של 16.5% כבר בחודש יוני הקרוב (תוספת בשיעור של 1.5% לחודש כפול 11 חודשים). המענק ישולם לכלל העובדים והגמלאים בעלי פנסיה תקציבית.

בנוסף טוענת הפרקליטות, כי פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי משנה את בסיס המס של השיטה הישראלית ואף מתעלם מההשלכות התקציביות העצומות שצפויות מההחלטה. אנו נעקוב אחרי ההתפתחויות ונעדכן את הקוראים.

פיקטיביות ב- 55 מיליון !?

בימ"ש השלום בחיפה שחרר השבוע (12.5.08) תחת מגבלות את הסנפרץ הרש מנדל מירושלים, החשוד בקיזוז חשבוניות מס פיקטיביות בסך של 55 מיליון ₪. עפ"י הודעת רשות המסים, מחלקת חקירות מכס ומע"מ בחיפה מנהלת חקירה בחשד לקיזוז חשבוניות מס פיקטיביות על ידי חברת נ.פ.ת - ניהול פיקוח ותשתיות בע"מ, בבעלות החשוד. על פי החשד, קיזוז הסנפרץ חשבוניות מס פיקטיביות בהיקף של כ-55,000,000 ₪ במהלך השנים 2006-2008, על מנת להקטין את תשלומיו לשלטונות מע"מ.

סימולטור לשכירים

שירות חדש ברשות המסים - סימולטור לחישוב מס הכנסה לשכירים. הסימולטור נועד לנישום שאינו חייב בהגשת דו"ח שנתי למס הכנסה, לנישום החייב בהגשת דו"ח שכל הכנסותיו ממשכורת ו/או מריבית ו/או משכירות ואינו דורש בעדם הוצאות מימון.

(עוד) כ"א נגד רו"ח

עפ"י הודעת רשות המסים, בעקבות חקירה של מחלקת חקירות מס הכנסה בת"א, הוגש השבוע ע"י עו"ד טפת מויאל רוטשילד מפרקליטות מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה), בבימ"ש השלום בתל אביב, כתב אישום נגד רו"ח זוד נבטי מת"א. מעובדות כתב האישום עולה, כי במהלך השנים 1999 - 2003, רשם הנאשם תרשומות כוזבות בדוחות שהגיש לפקיד השומה בסך כולל של 855,344 ₪, והכין וקיים פנקסי חשבוניות ורשומות כוזבים בסכום כולל של 847,267 ₪. יתרה מזאת, בשני מקרים קיבל הנאשם במרמה כספים מקופות מרכזיות לפיצויים וכן ניסה להניע אחר למסור עדות שקר.

ערעור - הוצאות טיפול בילדים

ביום 3.4.08 התקבלה החלטת כב' הש' מגן אלטוביה מביהמ"ש המחוזי בתל אביב, לפיה יש להכיר בהוצאות טיפול בילדים לניכוי מס (עמ"ה 1213/04 ורד פרי) (ר' לענין זה גם גיליון מס פקס 450). ביום 13.5.08 הגישה פרקליטות המדינה לבית המשפט העליון ערעור על פסק הדין, באמצעות עו"ד יעל ורבה-זלינגר, מנהלת המחלקה הפיסקלית בפרקליטות, ועו"ד קמיל עטילה, סגן לפרקליט המדינה. עפ"י הערעור, טעה ביהמ"ש המחוזי כאשר התיר לנכות הוצאות טיפול בילדים וכי הדבר נעשה ללא כל אסמכתא בחוק. לטענת הפרקליטות, המייצגת את פקיד שומה גוש דן, אין הוראה בחוק המתירה לנכות הוצאות טיפול בילדים מהכנסותיו של נישום, ואף קיימות הוראות אחרות המלמדות, כי לא היתה למחוקק כל כוונה כזו. עוד טוענת הפרקליטות, כי פסיקת המחוזי היא מרחיקת לכת ומטשטשת את הגבול שבין הוצאות עסקיות להוצאות לא עסקיות, שאינן עומדות בזיקה כלשהי לייצור הכנסה.

מס פקס מערכת ושיווק: רוך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / ניסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733 (למקרים דחופים: 054-4492973) פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת ניליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.